

5

Tijdschrift voor
geloofsopbouw

6^e JAARGANG • AUGUSTUS 2020
WWW.VOLGMIJ.NL

Volg Mij!

A close-up photograph of a hand dropping a coin into a clear glass jar. The jar is already filled with several coins. On the table next to the jar are two more stacks of coins. The background is blurred, showing papers and a pen.

4 **For girls only**

8 **De Heere heeft
je veel meer te
geven!**

20 **Lessen van twee
staven**

Inhoud

Huwelijk en gezin	
For girls only	4
Jezus Christus	
De herinnering aan Zijn pijn	6
Bijbel praktisch	
De Heere heeft je veel meer te geven!	8
Zou ook maar iets voor Mij te wonderlijk zijn?	13
Bijbelstudie	
Hooglied	15
Gebed ABC...	
Egypte	16
Stof tot nadenken	
De les van de wortels van de paardenbloem	12
Ogenblik	18
Lessen van twee staven.....	20
Wat we in de hemel niet meer kunnen doen	29
Verhaal	
X-rays.....	26
Goede boodschap	
Een gesprek tussen Arie en Peter	27
Eindelijk vrij	32

Colofon

Uitgever:
Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260
7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!

Volg Mij! verschijnt acht keer per jaar.
Abonnementsprijzen:
Nederland € 18,95 (1e jaar bij geschenkabo: 9,95)
Europa € 26,95 (incl. verzending)

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Redactie:
E-mail: volgmij@christelijkjeugdwerk.nl
Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:
© www.pixelio.de
© AdobeStock
© Ralf Dietermann
© RGBStock
© Imagelibrary
© Shutterstock.com

Layout:
Andre Dietermann, www.dtp-medien.de, Haiger

Beste jongens, meisjes, jonge mannen, jonge vrouwen, kinderen (in het geloof), vaders (in het geloof)...!

In de Bijbel worden wij allemaal en onder alle omstandigheden van ons leven aangesproken. Of we nu een hogere opleiding gevolgd hebben of een lagere opleiding, of misschien nog een (beroeps-) opleiding volgen, of nog gewoon op school zitten, we worden allemaal op ons eigen (geestelijk) niveau aangesproken.

Je mag door het lezen van de Bijbel stapje voor stapje meer leren kennen van de Heere Jezus, Die (ook voor jou) zoveel geleden heeft en Die tijdens Zijn leven op aarde zoveel doorgemaakt heeft, zodat Hij ook jou nu – op dit moment – kan helpen met alles waar je nu nog als een berg tegenop ziet (Hebr. 4:15)!

In dit nummer van **Volg Mij!** staan leerzame lessen, o.a. (for girls only) die de jongens vast ook (stiekem) zullen lezen! Ook kostbare lessen die gaan over het lijden en sterven van de Heere Jezus. Die kunnen je helpen om aan Hem te denken en Hem de aanbidding van jouw hart te geven!

En nog andere kostbare lessen van de Heere, Die ons zoveel meer te geven heeft dan wij denken...! Die jou en mij daarin wil laten delen omdat Hijzelf 'Wonderlijk' is (Jes. 9:5). Zou er voor Hem dan iets te wonderlijk zijn?

Zomaar hier en daar 'een tipje van de sluier opgelicht' van wat er in dit nummer van **Volg Mij!** te vinden is.

Nieuwsgierig geworden (in de goede zin van het woord)? Ga dan maar gauw lezen en geniet van die 'wonderlijke' lessen die ook wij met jou, met jullie en met u willen delen!

Een hartelijke groet,

Ad Massar

For girls only

Je jeugd is een mooie tijd, maar kan soms ook best moeilijk zijn. Het is een periode waarin je plannen voor de toekomst maakt. Het is een tijd waarin je beslissingen neemt waarvoor je zelf de verantwoordelijkheid draagt. Neem deze 'vrije ruimte om te beslissen' serieus en laat je die vrijheid niet afpakken door wat 'anderen' doen of door wat 'in' is. Volgelingen van de Heere Jezus moeten de moed hebben om heel bewust tegen de stroom in te zwemmen.

En speciale verleiding

Het is voor een meisje fascinerend om te ontdekken dat ze aantrekkingskracht op het andere geslacht uitoefent. Dan is de verleiding groot om daarmee te gaan spelen. Zonder verplichting, alleen voor een stukje zelfbevestiging, en eenvoudig om eens te testen.

En als de jongen daarop ingaat en het serieus neemt, laat ze hem vallen, of minstens eerst nog even 'spartelen'. 'Zo heb ik het niet bedoeld'.

Ik wil heel duidelijk zijn: als je het zo niet bedoeld hebt, dan moet je ook niet doen alsof je het wel zo

bedoelde. Daardoor laad je schuld op je.

Dat begint al met de ogen. Salomo zegt over zijn bruid: 'U hebt Mijn hart veroverd met één blik van uw ogen' (Hoogl. 4:9). Een bruid 'mag' dat ook doen. Maar tot die tijd geldt ook hier: zelfdiscipline. Zoals Job met zijn ogen een verbond sloot (Job 31:1), zo moet ook een meisje weten wat voor uitwerking haar ogen, haar blik kunnen hebben en de Heere om hulp vragen, zodat ze zich juist zal gedragen. Mannen reageren sterk en vaak automatisch, zonder dat ze dat bewust willen, op seksuele prikkels. Besef welke signalen je uitzendt.

Als je je niet alleen maar aardig en aantrekkelijk, maar sexy en onfatsoenlijk kleedt, kun je de aanleiding zijn voor immorele gedachten van mannen (om niet van erger te spreken). Meer dan eens worden vrouwen in de Bijbel gemaand om eerbare kleding te dragen (1 Tim. 2:9; 1 Petr. 3:3-5).

God kent jouw sterke verlangens

Het is voor een jonge zuster een bevrijding, als ze mag inzien dat God haar verlangen naar een

huwelijkspartner kent en dat ze niet op eigen houtje 'krampachtig' naar een levenspartner hoeft te zoeken. Je mag ook hier op Gods leiding in je leven rekenen. In Genesis 2:18 staat: 'Ook zei de HEERE God: Het is niet goed dat de mens alleen is; Ik zal een hulp voor hem maken als iemand tegenover hem'. Hier wordt duidelijk dat:

- ▶ God de diepste behoefte van de mens, die Hij immers heeft geschapen, kent en ziet;
- ▶ God het initiatief nam en Eva bij Adam bracht;
- ▶ God het beste weet wie bij hem paste ('een hulp tegenover hem').

Wanneer wij de goede wil van God voor ons leven begrijpen, dan kunnen wij rustig worden. Dan kunnen wij wachten op de leiding van God en op Hem vertrouwen. Het is uiteindelijk Gods taak om hen samen te brengen die Hij voor elkaar bestemd heeft. Jij hoeft niet 'actief' te worden, omdat je bang bent om 'over te blijven' of dat jouw vriendinnen je voor zijn. Maar één ding mag en moet je doen: God vragen om je ook bij deze belangrijke kwestie te leiden.

Gebruik je tijd en gaven voor de Heere!

Is trouwen eigenlijk de bedoeling? Voor de meeste Christelijke meisjes zal dit zeker waar zijn als het om de weg en de wil van God voor hen gaat.

Voor een klein aantal kan het zo zijn dat de Heere hun duidelijk maakt dat ze ongetrouwd zullen blijven, om de Heere te dienen (1 Kor. 7:32). Het is fijn

als een jonge vrouw wil trouwen, maar het is heel belangrijk dat dit ook met de juiste huwelijkspartner is. Voor een trouwe zuster is het levensmotto 'Liever een heiden dan helemaal geen man' onacceptabel, omdat het on-Bijbels is. De vragen en noden die je in je leven tegenkomt, mag je ook aan je Heere voorleggen.

Wanneer je je hele leven in Zijn hand weet, dan

- ▶ hoef je je niet in een ongeestelijke, 'last minute' paniekactie te laten meeslepen in een verkeerde of zondige verhouding;
- ▶ mag je in plaats daarvan je tijd en gaven voor de Heere inzetten en in dienst van Hem op Zijn verdere leiding in je leven wachten.

De evangelist Filippus had vier (waarschijnlijk niet meer zo heel jonge) ongetrouwde dochters. Wat wordt er over hen verteld? Zaten ze thuis te wachten totdat ze zouden trouwen? Nee, ze 'profeteerden', dat wil zeggen: ze dienden de Heere met hun gaven (Hand. 21:9).

Deze weg staat ook vandaag open voor jou. Voor een geestelijke broeder – of wil je geen geestelijke echtgenoot hebben? – zal een zuster die voor en met de Heere leeft, altijd aantrekkelijker zijn dan iemand die zichzelf op een overdreven manier presenteert en de aandacht van iedereen op zich wil vestigen.

Michael Vogelsang

De herinnering aan Zijn pijn

***Laat Uw beeld in onze harten
als gegrift staan, Man van smarten.
Dank voor 't kruis van Golgotha!***

Zo staat het in een oud lied¹. Blijkbaar had de dichter van dit lied de wens om de herinnering aan het lijden van de Heere Jezus levend te houden. Hoe snel we iets vergeten kunnen, weten we uit eigen ervaring.

¹ Lofzangen en geestelijke liederen, lied 178:4, Andreas Stoll (1837-1918) 1882.

Maar het gaat niet alleen om het vergeten! Je zult waarschijnlijk niet vergeten dat de Heere Jezus voor jou gestorven is. Maar houden wij altijd voor ogen hoezeer Hij daar voor jou en mij geleden heeft? Want ook aan de wonderlijkste gebeurtenis op aarde: de kruisdood van Christus op Golgotha, waardoor Hij ons met God verzoend heeft, kunnen gelovige Christenen wennen. Daar heeft Hij voor ons de verlossing voor de eeuwigheid 'bewerkstelligd': het eeuwige geluk in het huis van de Vader! Dat mag ons nooit onverschillig laten.

Toch kán het zijn dat wij daar soms dagenlang niet aan denken. We bidden weliswaar regelmatig, maar daarbij gaat het ons misschien hoofdzakelijk om onszelf, om ons gezin, onze vrienden en onze levensomstandigheden. Of we merken dat we ons helemaal niet meer zo aangesproken voelen als we met andere gelovige Christenen een lied zingen dat over het lijden en de dood van Christus gaat. Dan hebben we misschien verzuimd om ons in de stilte, helemaal alleen, met Zijn lijden en sterven aan het kruis van Golgotha bezig te houden, of zijn we vergeten Hem in gebed daarvoor te danken en Hem te zeggen hoe groot Hij voor ons is.

Maar als we dat wel doen, dan zullen onze harten meer vervuld zijn van onze Heere Jezus, Die voor ons stierf. Dan is het ook een mooie ervaring, ja, een behoefte om Hem onze aanbidding en onze dank te brengen. Aanbidding en dank zijn niet 'voorbehouden' aan ou-

dere gelovigen of alleen maar aan de broeders die tijdens de samenkomsten bidden en liederen voorstellen!

Aanbidding is een zaak van het hart. Om dat te stimuleren, is het goed om in de samenkomsten, bij het zingen en bidden, 'mee- en na te denken' (in de zin van 'achteraf denken'). Vraag jezelf af: wat hebben we zojuist in het lied en in het gebed uitgedrukt? Is er een hoofdgedachte, een 'rode lijn', die in de bijdragen te herkennen is? Is er een aspect dat je bijzonder aangesproken heeft? Dan kun je in je hart God en de Heere Jezus daarvoor danken – totdat de volgende bijdrage komt, die je nu misschien beter kan begrijpen.

Je zult zien dat – in een aanbeddende houding van het hart – over de Heere Jezus en Zijn dood nadenken, helpt om de 'herinnering aan Zijn pijn' werkelijk vast te houden. Maar het begint thuis; laten we ons opnieuw voornemen om Hem daarvoor iedere dag te danken dat Hij zo voor ons geleden heeft.

*Henning
Brockhaus*

De Heere heeft je veel meer te geven!

'De HEERE heeft u veel meer te geven dan dit' (2 Kron. 25:9)

Telkens opnieuw kom je in 2 Kronieken heel treffende uitspraken tegen. Ze zetten je aan het denken en zitten vol wijze levenslessen, ook voor ons als Christenen in onze tijd.

Amazia was een koning van Juda die deed wat juist was in de ogen van de HEERE, maar *niet met een volkomen hart* (vs. 2). Dat blijkt ook in deze geschiedenis (lees 2 Kron. 25 eerst maar rustig door). De koning was van plan om op te trekken tegen Edom en de strijd met hen aan te gaan. Hij berekende eerst de kosten en kwam tot de conclusie: mijn eigen leger is te klein; ik huur nog 100.000 extra soldaten van het tienstammenrijk in.

Daar zat de kleinzoon van Jehu op de troon: Joas, de zoon van Joahaz. Dat koninklijke geslacht was weliswaar niet zo goddeloos als het huis van Achab, dat door Jehu was uitgeroeid, maar Joas deed wel degelijk wat verdorven was in Gods ogen, want 'hij week niet af van al de zonden van Jerobeam, de zoon van Nebat die Israël deed zondigen, maar hij ging daarin voort' (2 Kon. 13:11).

Amazia ging menselijk gesproken heel verstandig te werk; hij gooide zich niet in de strijd, maar berekende eerst de sterkte van zijn troepenmacht en die van de vijand. Dat is toch verstandig?! En wat was er logischer dan hulp te zoeken? Maar hij zocht geen hulp bij

de Heere. God zei door een man Gods tegen hem: 'De HEERE is niet met Israël, met al die nakomelingen van Efraïm' (2 Kron. 25:7). De profeet spoorde Amazia aan om de strijd aan te gaan in vol vertrouwen op God, 'want in God is kracht om te helpen en om te laten struikelen' (vs. 8).

En toen had Amazia een probleem: **'Maar wat dan te doen met** de honderd talent die ik aan de troepen van Israël heb gegeven?' (vs. 9). Amazia had zijn eigen plan uitgedacht, alles goed doordacht en voorbereid, en hij had er duur voor betaald, want honderd talent was een enorm bedrag!

En nu was daar een man Gods, die zei dat hij die soldaten terug moest sturen! Dat was toch zonde van het geld?!

Nee, Amazia, het was **zonde** om niet met een volkomen hart op de Heere te vertrouwen, om je problemen op je eigen manier op te lossen, om je te verbinden met 100.000 mensen uit een volk dat doorging met al de zonden van Jerobeam: de afgodendienst, de gouden kalveren en de zelf opgerichte eredienst, waar de door God aangewe-

WARNING

zen plaats van aanbidding, Gods tempel, Gods altaar en Gods priesterschap verdwenen waren.

Amazia ging 'vleselijk' te werk. Zijn hart was niet volkomen toegewijd aan zijn God. Dat blijkt wel uit het feit dat hij in het volgende Bijbelgedeelte na de overwinning op de Edomieten niet God de eer geeft (daarover lezen we geen woord), maar afgoden uit dat land meeneemt, zich ervoor neerbuigt en er reukoffers aan brengt.

Toen een profeet hem waarschuwde, legde de koning hem het zwijgen op, en Gods dienstknecht moest tegen hem zeggen: 'Ik merk dat God besloten

heeft u te gronde te richten, omdat u dit gedaan hebt en niet naar mijn raad hebt geluisterd' (vs. 16). Door deze halsstarrige ongehoorzaamheid kwam Gods straf over hem, en Amazia verloor nog veel meer dan honderd talent zilver, namelijk 'al het goud en het zilver en de voorwerpen die werden aangetroffen in het huis van God ... en de schatten van de koning, en ook gijzelaars' (vs. 24). Heeft hij ooit mogen ontdekken dat de Heere hem 'nog veel meer dan dit' te geven had? We lezen er niets over.

Hoewel de Heere dit van tevoren wist, heeft God in vers 9 toch die bemoeidigende boodschap voor Amazia, al diende hij Hem niet met een volkomen hart en wilde hij zijn eigen plan op een 'vleselijke' manier doorvoeren.

Hierin zit een rijke les voor elk van ons. Als wij eigen wegen gaan en de Heere roept ons een halt toe, dan zitten we (maar al te vaak) met de brokken. Dan denken we: **Hoe moet het dan met alles wat ik er aan** tijd, energie en

geld in heb gestopt?! Dan moet Hij ons waarschuwen. Dan moet ik – soms op een heel pijnlijke manier – ontdekken: met jouw eigen logica zal je nergens komen; inderdaad, je tijd, energie en geld ben je kwijt, want ongehoorzaamheid levert geen zegen op, maar kent alleen maar verliezers.

En toch laat de Heere ons ook dan niet in de steek. Hij is vol barmhartigheid, liefde en genade.

De door God gezonden man mocht tegen Amazia zeggen: '**De HEERE heeft u veel meer te geven dan dit**'. Amazia, je bent honderd talent zilver kwijt, maar God wil je iets veel beters geven – als je maar helemaal op Hem vertrouwt ...

Hoeveel ben *jij* al kwijtgeraakt door de wereld lief te hebben? Door je hart niet volkomen toe te wijden aan God? Hoeveel zegen, hoeveel blijdschap, hoeveel vrede? Hoezeer is je getuigenis achteruitgegaan toen de Heere geen prioriteit meer had? Dat zijn ernstige vragen, waar jij en ik over moeten nadenken.

Maar óók als het is misgegaan en we van de Heere zijn afgedwaald, dan kan dat nog wel veranderen! Je mag, net zoals de apostel Paulus in Filippi 3 het zegt, leren om alles wat de wereld biedt aan zondige, maar ook aan aantrekkelijke dingen te beschouwen en te behandelen als schade en vuilnis, zodat je je hart voortaan alleen nog maar bewaart voor Christus. Hij is het waard! En Hij heeft je nog véél meer te geven dan je tot nu toe voor mogelijk hebt gehouden. Alle schatten van wijsheid en kennis zijn in Hem verborgen (Kol. 2:3). Hij is de Bron van alle zegen! Streef ernaar om, met de hulp van de Heere, te groeien in de genade en de kennis van Jezus Christus! Je zult ontdekken dat Hij je oneindig veel meer biedt dan de wereld ooit kan geven.

Mag ik je aansporen: ga op weg en ontdek wat de Heere jou wil geven!

Erwin Luimes

De les van de wortels van de paardenbloem

Bepaalde zaken die niet helemaal worden opgeruimd, bijvoorbeeld verwijten tegen broeder of zuster van Geel...¹ dat zijn net wortels van paardenbloemen. Je trekt een paardenbloem uit de grond en een stuk wortel. Je denkt: nu is het klaar. Maar de week daarop is de gele bloem er weer.

Je denkt: o, wacht eens even, ik heb dit niet goed gedaan. Je pakt een groot lang mes en je denkt dat je tot diep in de grond gaat en de hele wortel eruit trekt. Fijn, denk je, nu ben ik ervan af, de eerste tijd is alles nog groen in plaats van geel.

Maar o wat een schrik, je dacht dat je grasveldje paardenbloemvrij was. Maar

nee hoor, daar zie je alweer zo'n ellendig stukje geel boven de grond komen...

Wat doe je nu? Je pakt een schep en graaft de hele boel eruit. Denk je. Maar je laat in je enthousiasme één klein wortelstukje zitten. Dat zie je door je bevlogenheid helemaal over het hoofd. Je krijgt veel complimenten, je wordt verwend met koffie en een gebakje, je slaapt weer goed en er komt weer rust in je hart en je zingt weer en je bent weer vrolijk want het gras is en blijft nu voor altijd groen.

Dan... komt broeder of zuster van Geel weer even boven de grond kijken of het gras nog groen is... En je blijdschap is weer weg.

De strekking is duidelijk hè!

¹ 'van Geel' duidt op de gele kleur van de paardenbloem en niet op een specifieke broeder of zuster.

Zou ook maar iets voor Mij te wonderlijk zijn?

(Jer. 32:26-27)

Vertrouwen wij de Heere volledig? Jeremia zit in de gevangenis. Hij is veroordeeld door de koning van Juda, omdat hij heeft geprofeteerd dat Jeruzalem veroverd zal worden door de Chaldeeën. En de Babylonische legers hebben inderdaad de stad al omsingeld. De Heere zegt tegen Jeremia dat zijn neef zal aanbieden hem de familieakker te verkopen, omdat Jeremia het recht van lossing bezit. Wie zou met een onvermijdelijke

gevangenschap in het vooruitzicht nog land willen hebben in Juda? Maar als zijn neef Hanameël inderdaad dat aanbod doet, gehoorzaamt Jeremia de Heere en koopt de akker.

Ondanks zijn gehoorzaamheid is Jeremia wanhopig. Waarom heeft God hem gevraagd dit te doen? In verwarring denkt hij na over Gods macht en rechtvaardigheid. 'Niets is voor U te wonderlijk ... U leidde Uw volk Israël uit

De 66 boeken uit de Bijbel.

het land Egypte ... Alles wat U hun geboden had om te doen, hebben zij niet gedaan. Daarom hebt U al dit onheil over hen doen afroepen' (vs. 17,21,23). Daarna, overweldigd door ellende, roept hij uit: 'Zie de belegeringsdammen! ... Toch hebt U Zelf tegen mij gezegd: ... Koop voor uzelf die akker' (vs. 24-25).

Misschien heeft iedere gelovige wel eens een moment waarop het volgen van God méér dan doelloos lijkt. Wij weten dat God sterk en goed is, maar is Hij Zich niet bewust van onze wanhoop? Wat heeft het nu voor zin om te gehoorzamen?

Jeremia's wanhoop wordt een kans! De Heere herhaalt de eigen woorden van de profeet, alsof Hij wil zeggen:

'Zou ook maar iets voor Mij te wonderlijk zijn?'

Vriendelijk bevestigt Hij het oordeel, maar belooft ook dat de ballingen zullen terugkeren: 'Ik zal Mij over hen verblijden en hun goeddoen. En Ik zal hen in getrouwheid in dit land planten, met heel Mijn hart en met heel Mijn ziel' (vs. 41). Jeremia's gehoorzaamheid was een aanbeting van Gods toekomstige zegen. Ook wij leren door gehoorzaamheid hoe intens wij kunnen vertrouwen op de Heere, Die Zijn kinderen nooit verlaat.

Stephen Campbell

Hooglied

Zolang de Koning aan Zijn ronde tafel zit, verspreidt mijn nardus zijn geur.

Hooglied 1:12

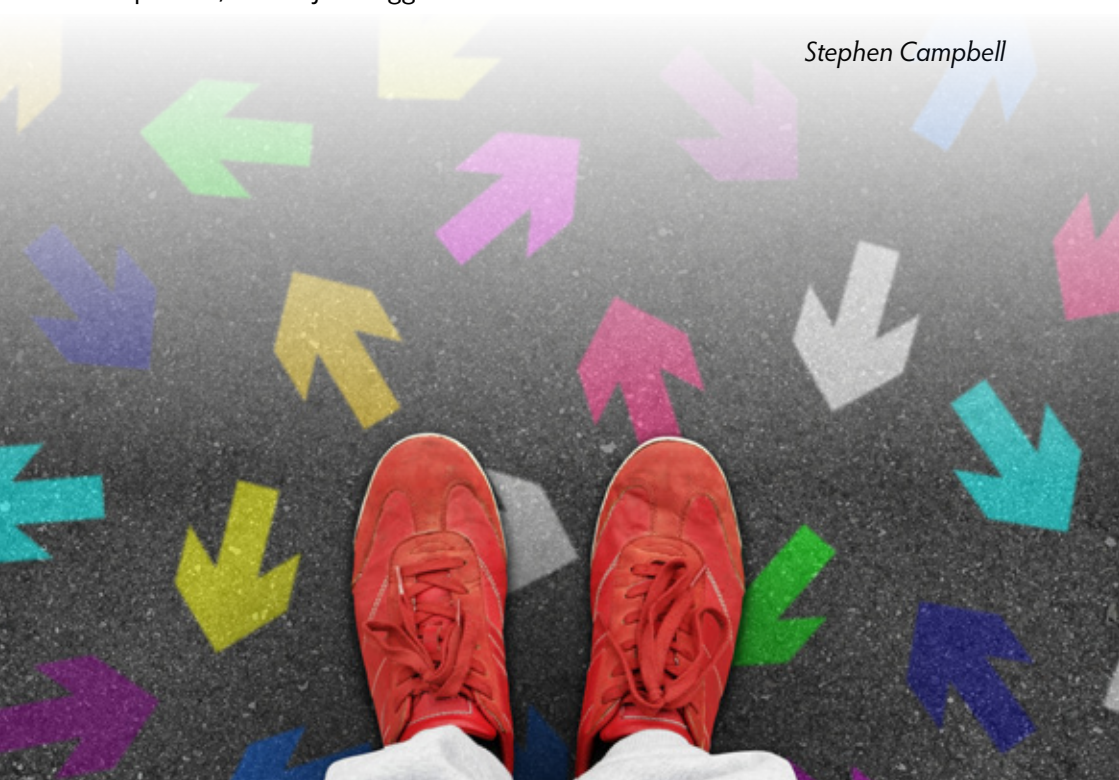
Ook het Boek Hooglied is door Salomo geschreven en is een poëtisch boek. Het spreekt over de persoonlijke gemeenschap van de ziel met de Heere Jezus. Aangezien het hoofdzakelijk in figuurlijke taal geschreven is, moet het met grote zorgvuldigheid en terughoudendheid geïnterpreteerd worden. Het bovenstaande vers vindt zijn kostbare tegenhanger in de zalving van de Heere Jezus door Maria van Bethanië met haar balsem van kostbare nardus, het symbool van geurige aanbidding die aangenaam is voor de neus van God.

De intense verrukking van de bruid bij het overdenken van de schoonheden en heerlijkheden van de Bruidegom is een verfrissend beeld van de uiteindelijke vreugde van Israël, wanneer het is teruggebracht naar zijn land en in het Duizendjarig Vrederijk hersteld zal zijn in blijvende gunst. Dit is ook nu beslist op een geestelijke manier van toepas-

sing op de Gemeente, de hemelse bruid van Christus. Maar het boek onderwijst niet de volkomen eeuwige relatie van de Gemeente met Christus, zoals we dat wel vinden in de Brief aan de Efeziërs. Het heeft dus voornamelijk nut voor ons in verband met de ervaringen die de persoonlijke gemeenschap met de Heere betreffen.

De verrukking van de Bruidegom over de bruid is niet minder kostbaar, en is nog ontroerender gezien haar vele onvolkomenheden in contrast met haar Geliefde. Maar het is Goddelijke genade die haar de schoonheid schenkt die Zijn hart verheugt. Het is een boek om in stille toewijding, in de vertrouwelijke omgang met de Heere te overdenken.

Leslie M. Grant

Egypte

Egypte heeft een oppervlakte van iets meer dan één miljoen km². Dat is ongeveer 22 keer de omvang van Nederland. Egypte is een enorm groot land, dat hoofdzakelijk uit woestijn bestaat. Het land is sterk afhankelijk van de Nijl. Deze rivier is verreweg de grootste waterleverancier voor de bijna 100 miljoen inwoners tellende bevolking die vooral langs de Nijl woont. Het land grenst in het zuiden aan Noord-Sudan en in het westen aan Libië. De hoofdstad Caïro is met ruim 20 miljoen inwoners de grootste stad van het land.

Economie

De omgeving van de Nijl is het meest vruchtbare deel van Egypte, waardoor het ook logisch is dat daar de meeste economische activiteiten plaatsvinden. Denk hierbij aan landbouw zoals groente- en fruitteelt. Fabricage van eenvoudige producten, toerisme en overige diensten maken onderdeel uit van een gevarieerde Egyptische economie. Ondanks een brede economische basis en de toegenomen buitenlandse investeringen in de laatste decennia zorgden de stijgende armoede en werkloosheid voor een maatschappijbrede ontevredenheid, die uiteindelijk in 2011 uitmondde in het afzetten van de toenmalige president Mubarak.

Bevolking

Op de pinksterdag in Jeruzalem, toen de Heilige Geest de gelovigen in vreemde talen liet spreken (Hand. 2), hebben zeer waarschijnlijk ook veel Egyptenaren het evangelie van de Heere Jezus Christus gehoord. Ze hebben deze boodschap meegenomen naar Egypte (zie vers 10), en zo ontstond er al vroeg een plaatselijke gemeente in Egypte, die evangelisten uitzond naar Afrika en Europa. Uit deze eerste groep Egyptische Christenen is later de koptische kerk ontstaan. In de 7e eeuw vielen islamitische strijders Egypte binnen en werd dit land uiteindelijk islamitisch. Vele Christenen werden gedwongen om zich te bekeren tot de islam. De koptische kerk is ondanks de vele eeuwen durende islamitische overheersing nooit verdwenen. Vandaag de dag leven 9 miljoen koptische

Christenen te midden van zo'n 90 miljoen moslims.

Gebedsonderwerpen

1. De koptische Christenen zijn niet de enige Christenen in Egypte. Veel gelovigen zijn erg actief. **Dank God voor de vele goede Christelijke boeken, radioprogramma's en websites** die in het Arabisch beschikbaar zijn voor de Arabisch sprekende bevolking in het Midden-Oosten en daarbuiten.
2. Christenen worden in Egypte vaak vervolgd, waarbij regelmatig kerken worden aangevallen. Alhoewel de meeste Christenen en moslims in vrede samen leven, mogen we **God bidden om bewaring van de Zijnen** die te midden van een algemene sfeer van vijandigheid moet leven.
3. De Zabbaleen zijn een aparte bevolkingsgroep in Egypte en worden beschouwd als Christenen. Ze hebben geen kerkgebouwen, maar komen samen in grotten die in het verleden zijn uitgehouwen in verband met de steenwinning voor de piramides. De stenen die nodig waren voor de graven van de farao's, hebben gezorgd voor een plaats waar vandaag de dag Christenen samenkomen om de Heere Jezus, Die uit het graf opstond, te aanbidden! In de grootste grot kunnen 20.000 mensen plaatsnemen. **Bid dat deze Zabbaleen de Heere Jezus trouw zullen blijven volgen.**
4. **Bid dat de regering van Egypte de vrijheid om Christelijke activiteiten te ondernemen niet beperkt**, zodat de goede boodschap doorgegeven kan worden.

Erik Schoonenberg

Het doel voor ogen

Precies om 07:00 uur staat hij op het trainingsveld. Nog maar 272 dagen, dan is de beslissende dag en heeft hij zijn doel bereikt. Maar tot dat moment heeft hij nog een lange weg te gaan. Als topsporter is zijn hele leven op dit ene doel gericht. Voor iets anders heeft hij geen oog. Dat doel heeft zijn leven compleet veranderd, want hij heeft er veel voor opgegeven. Zijn dieet is totaal veranderd en zijn tijd gebruikt hij nu heel anders dan vroeger.

Ook al is een Christen niet geroepen om topsporter te worden, toch kan hij in één opzicht wel iets van topsporters leren. Degenen die het serieus nemen, hebben hun leven op het doel gericht en ze hebben dit doel steeds vast voor ogen. Is dat ook bij jou het geval?

Vandaag haalt men Olympisch goud en wordt men wereldwijd geroemd, morgen volgen er nog een paar interviews en televisieoptredens, maar overmorgen is alles voorbij.

Jones Reckermann, beachvolleybal, olympisch kampioen

Een Christen leeft niet voor een vergankelijk, maar voor een eeuwig doel. Vraag jij je af welk doel dat is? In dit artikel kun je hier o.a. meer over lezen: <https://www.de-bijbelvoorjou.nl/artikel/rennen/>.

Aan de slag!

WOORDZOEKER

Als je zin en tijd hebt, kun je je talenten eens loslaten op de onderstaande opdracht. Er staan 20 zelfstandige naamwoorden in uit Genesis 40 (HSV). Ze zitten verstopt in de lettermix, en je moet ze horizontaal, verticaal, diagonaal en soms zelfs achterstevoren zien te vinden.

Q	V	G	J	V	O	G	E	L	S	Q	L	W	B	N	X
U	M	D	F	G	E	V	A	N	G	E	N	I	S	E	O
P	G	O	F	S	C	H	E	N	K	E	R	D	R	V	A
N	A	H	O	D	T	G	T	F	I	B	J	A	I	I	R
E	D	E	N	R	S	O	X	N	W	I	N	Y	R	U	A
G	E	C	L	Ë	D	D	K	J	T	K	G	N	E	R	F
N	T	H	E	O	E	M	Q	L	E	U	L	B	K	D	U
I	R	T	S	N	W	E	A	N	L	T	S	M	K	G	Z
L	O	E	D	P	E	A	R	E	Z	G	E	J	A	Z	Q
E	O	N	E	W	M	T	T	B	X	Y	T	H	B	O	T
V	B	I	O	P	G	D	E	T	E	W	P	T	P	U	I
O	E	S	V	P	R	N	F	G	E	H	Y	O	B	I	Z
H	G	D	D	S	F	A	N	V	R	G	G	Q	S	M	R
A	H	Y	F	G	D	M	B	F	E	E	E	A	O	Z	A
E	B	F	A	Z	X	U	E	Q	Y	F	V	I	L	W	O
W	N	E	G	A	L	S	E	G	R	E	E	N	R	E	T

Deze woordzoeker is gemaakt met WordzoekenMaken.nl

- AMBT
- BAKKER
- DROOM
- DRUIVEN
- EGYPT
- FARAO
- GEBOORTEDAG

- GEVANGENIS
- GOD
- HEBREEËN
- HECHTENIS
- HOVELINGEN
- MAALTIJD
- MAND

- RANKEN
- SCHENKER
- TERNEERGESLAGEN
- VERGETEN
- VOEDSEL
- VOGELS

Gods macht en Gods genade – Lessen van twee staven

We vinden in de boeken van Mozes (Genesis tot Deuteronomium) twee staven, waarmee God voor en in het midden van Zijn volk wilde werken: de staf van Mozes en de staf van Aäron. Over hun betekenis willen we in dit artikel nadenken.

De staf van Mozes als teken van legitimatie

De eerste staf wordt uitsluitend in Exodus genoemd.

Toen God bij het brandende braambos in de woestijn Zijn knecht Mozes riep om Zijn volk uit de slavernij van Egypte te bevrijden, had Mozes verschillende smoezen om zich aan deze opdracht te onttrekken. Een van de smoezen was: 'Hoe moet ik Israël duidelijk maken dat ik echt door U gezonden ben?' God vroeg toen aan Mozes: 'Wat hebt u daar in uw hand?' (Ex. 4:2).

Het was een staf. Wij mogen zeker aan-nemen dat het de staf was die hij bij het hoeden van zijn schapen gebruikte. Dat was immers zijn dagelijks werk. Nu verwees God naar deze staf, als teken dat hij door God gezonden werd. Want Mozes zou nu een wonder meemaken. Deze staf moest hij op de grond gooien. En wat gebeurde er? De staf werd een slang. Toen hij de slang bij de staart pakte, werd die weer een staf. Deze staf begeleidde hem vanaf dat moment op zijn wegen. Het was nu niet meer alleen de staf van Mozes, maar ook de 'staf van God' (Ex. 4:20). Met deze staf en met Aärons eerste staf bewerkten Mozes en Aaron een hele reeks van wonderen ofwel plagen.

Een staf van autoriteit en macht van God

Als we de geschiedenis van deze staf verder volgen, dan zien we dat hij een symbool van de autoriteit en macht van God wordt. Aäron ge-

bruikte zijn staf voor de farao, om te tonen dat Mozes en hij allebei echt door God gezonden waren. Bij deze gelegenheid werd de staf een slang. De wijzen en tovenaars van Egypte waren ook in staat om een dergelijk wonder te doen. Maar de staf van Aäron bleek sterker. Hij verslond de in slangen veranderde staven van de tovenaars. Gods hoogheid en autori-teit zijn onaantastbaar. Hij staat bo-ven alles.

Dat moest de farao samen met de Egyptenaren meermaals ervaren. Bij vijf plagen kwam er een staf aan te pas: bij de eerste drie plagen de staf van Aäron (Ex. 7:19; 8:6-12), bij de zevende en achtste plaag de staf van Mozes (Ex. 9:23; 10:13).

De staf van Mozes werd ook gebruikt toen Mozes met Israël aan de oever van de Schelfzee stond en het leek alsof ze niet verder konden vluchten voor de krijgsmacht van de Egyptenaren.

De Rode Zee (Schelfzee)

Maar God bereidde het vertwijfelde volk een weg van redding: Mozes hief zijn staf op over de zee (Ex. 14:16,21), en God baande een weg door de zee, door die te splijten en links en rechts als het ware een dam van water op te richten (Ps. 78:13). Toen alle Israëlieten droogvoets de andere oever bereikt hadden, strekte Mozes zijn hand opnieuw uit over de zee, en de wateren keerden weer terug naar hun oorspronkelijke plaats. Het hele leger van Egypte werd erdoor verslonden.

De geslagen rotssteen
De machtswerking van de staf wordt aan het begin van de woestijnreis (Ex. 17:1-7) op indrukwekkende wijze duidelijk. Het volk morde tegen Mozes, omdat er geen water meer was. Maar Mozes bad en kreeg van God de opdracht om op de rotssteen te slaan – en God gaf het door Hem beloofde water. Het Nieuwe

Testament leert ons dat de rotssteen een beeld van Christus is (1 Kor. 10:4). Dat Christus werd geslagen, is een duidelijke verwijzing naar Gods oordeel over onze zonden op het kruis van Golgotha. Eens en voor altijd is dit oordeel voltrokken (Hebr. 10:10).

Een volgende ontmoeting met deze staf van God vond plaats in de woestijn. In Rafidim kwamen de Amalekieten, die tegen Israël streden. Mozes gaf de leiding van de strijders van Israël in handen van Jozua. Hij zelf ging samen met Aäron en Hur naar de top van een heuvel met de staf van God in zijn hand (Ex. 17:9). Zolang Mozes zijn handen omhooghield, had Israël de overhand in de strijd; als hij ze naar beneden hield, waren de Amalekieten succesvoller. En hoe eindigde de strijd? De staf in de handen van Mozes bleef omhoog gericht, totdat de zon onderging: Amalek was gevallen. God had Zijn volk de overwinning gebracht.

Wat leren we daarvan? Dat God soeverein is; van Hem is alle autoriteit en macht. God had Zijn macht ten gunste van Zijn volk ingezet.

De staf van Aäron
In Numeri komen we de staf van Aäron opnieuw tegen. Deze staf heeft een speciale betekenis. Een tijd na de verkenning van het land Kanaän kwam de leviet Korach, een man uit het geslacht van de Kahathieten, in opstand tegen de bevoorrechte positie van de stam van Aäron (Num. 16:1 e.v.). Twee mannen uit de stam van Ruben en met hen 250 vorsten van Israël sloten zich bij hem aan. Zij klaagden bij Mozes en Aäron en eisten voor zichzelf de rechten van het priesterambt op (Num. 16:10). Had God hun niet al een bijzondere opdracht gegeven: de dienst in het heiligdom? Ja, maar daarmee waren zij niet tevreden. Zij gingen in de aanval.

Mozes en Aäron hadden deze dienst niet zelf voor hun stam gekozen, maar God had die voor hen bepaald (Ex. 28:1). Het priesterdom moest een eeuwige dienst voor het geslacht van Aäron zijn (Ex. 29:9). Daarom riep Mozes de oproerkraaiers bij zich (Num. 16:16), zodat de HEERE duidelijk kon maken wie Hij voor deze taak geroepen had.

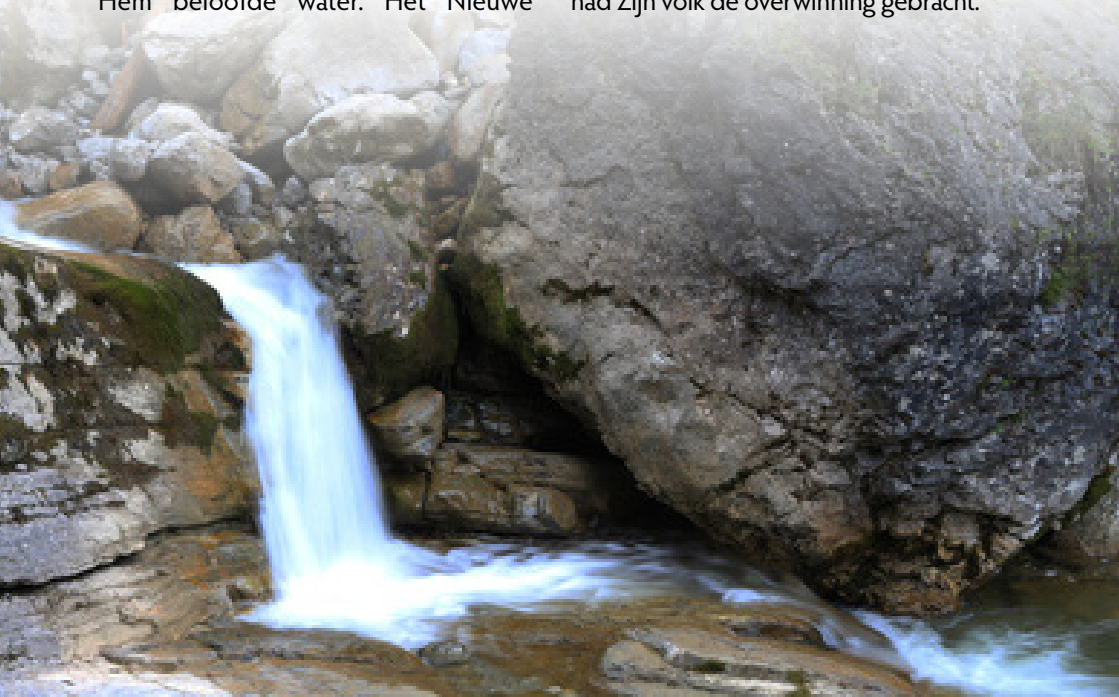
De heilige God antwoordde op deze uitdaging met oordeel. De aarde opende zich en verslond de gezinnen met hun bezittingen, samen met alle mensen die zich aan Korachs kant geschaard hadden (Num. 16:32). De 250 mannen die hun eigen reukwerk geofferd had-

den, werden door een vuur dat van God uitging, geoordeeld.

En wat gebeurde er toen? Alle Israëlieten schoven Mozes en Aäron de schuld voor dit verlies in de schoenen. Zij hadden het volk van God gedood, werd er beweerd. Nauwelijks te geloven. Was de zaak dan niet heel duidelijk geweest? God moest nog een keer gericht oefenen; Hij stuurde een plaag waardoor 14.700 Israëlieten stierven (Num. 16:41-50).

Een staf van genade
Om de roeping van Aäron nog een keer tegenover het hele volk te bevestigen, gaf God de opdracht dat een leider van iedere stam een staf moest nemen. Die moest daarop zijn naam schrijven en vervolgens de staf naar Mozes brengen. Op de staf van de leider uit de stam van Levi moest Aärons naam geschreven worden. Mozes bracht de staven naar de tent van ontmoeting en legde ze daar voor de HEERE neer. De volgende dag liet Mozes de staven aan het volk Israël zien. De staf van Aäron had bloesem voortgebracht, bloeide en droeg amandelen – een wonder, dat bevestigde: alleen het gezin van Aäron was voor de priesterdienst uitverkoren. Als getuigenis daarvan werd deze staf in de ark bewaard (Num. 17:10; Hebr. 9:4).

Welke betekenis heeft dit wonder? Een Bijbeluitlegger schrijft erover: 'Het priesterschap is gegrond op de genade, die uit de dood leven brengt. Het zou zinloos geweest zijn om een van de

elf dorre staven tot kenmerk van het priesterlijk ambt te willen maken. Alle menselijke macht onder de zon kon aan een dorre staf geen leven geven, noch hem in een kanaal van zegen voor de zielen veranderen. Ook brachten de elf staven bij elkaar geen enkele knop of bloesem voort. Maar daar waar bewijzen van een stimulerende kracht, sporen van Goddelijk leven en zegen, waar vruchten van werkzame genade voorhanden waren, daar alleen was de bron van de priesterlijke dienst te vinden. Alleen door genade was het mogelijk om een niet alleen behoeftig, maar ook morrend en weerspannig volk door de woestijn heen te leiden.¹

De verkeerde staf?

De staf die 'voor het aangezicht van de HEERE' was (Num.

20:9), komen we nog een keer tegen in het veertigste jaar van de woestijnreis (Num. 20:1). Israël was weer in Kades. Mirjam was gestorven en begraven. Weer was dorst aanleiding voor het volk om tegen God te morren. Mozes en Aäron brachten deze nood bij de tent van ontmoeting in gebed voor God. Die zei hun de staf van Aäron, die voor het aangezicht van de HEERE was, te nemen en naar een door Hem bepaalde rots te gaan. Ze moesten voor de ogen van het hele volk tegen deze rots spreken. Die rots zou dan water geven, zodat iedereen, zowel de mensen als het vee, zijn dorst zou kunnen lessen. Wat is God toch geduldig! In plaats van voor het volk de 'kraan' dicht te draaien, reageert Hij hier voor de zoveelste keer genadig.

Mozes daarentegen was door dit hernieuwde morren blijkbaar zo opgewonden, dat hij meerdere fouten beging en ongehoorzaam was:

- Hij sprak tegen het volk – in plaats van tegen de rots.
- Hij hief zijn hand op (als teken van macht) – daarover had God niets gezegd.
- Hij nam zijn eigen staf – en niet die van Aäron.
- Hij sloeg de rots – in plaats van samen met Aäron ertegen te spreken.
- Hij sloeg de rots zelfs twee keer.

De rots gaf ondanks Mozes' ongehoorzaamheid rijkelijk water, maar op grond van deze ongehoorzaamheid mochten de beide mannen niet samen met het volk het beloofde land binnengaan. Mozes smeekte meermaals tot God, maar de Heere wilde verder niets meer over deze zaak horen (Deut. 1:37). Mozes mocht wel het land in zijn totale reikwijdte vanaf de top van de Pisga zien. Maar hij mocht het land niet in. God Zelf begroef hem in het land van Moab.

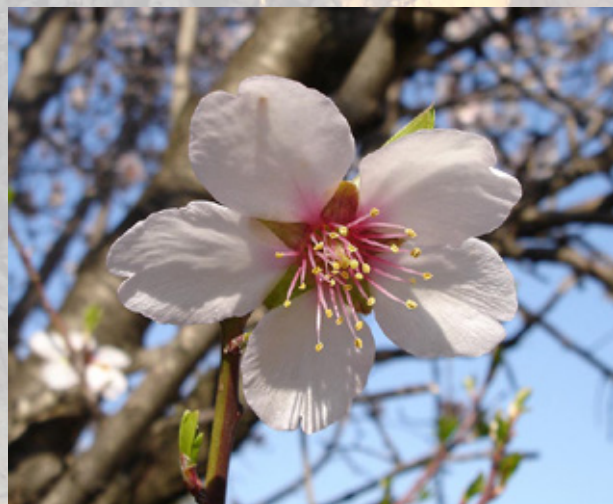
Eerst de staf van Mozes, dan de staf van Aäron

Hebreeën 9:28 legt uit dat de Heere Jezus (maar) eenmaal geofferd is. Daarmee was het zondeprobleem voor God voor altijd in orde gebracht. De daaruit voortkomende zegen voor ieder die gelooft in de Heere Jezus is heel duidelijk: de gelovige mag in alle eeuwigheid en in een permanent volmaakte staat in de tegenwoordigheid van God in de hemel zijn.

Nu had Mozes de rots één keer en daarna zelfs een tweede keer geslagen, hoewel hij er alleen maar tegen moest spreken. Daarmee was hij ongehoorzaam. Maar niet alleen dat; hij had hiermee ook de Naam van God geschaad. De rots mocht helemaal niet geslagen worden. De staf van Aäron zou er bovendien ook niet geschikt voor geweest zijn. Die had immers bloesem en vruchten voortgebracht en zou daardoor kapotgemaakt worden. In plaats van de God van de genade voor te stellen, was Mozes samen met Aäron teruggekeerd naar het principe van het oordeel.

God schenkt verfrissing in het geloofleven door de opgewekte en verheerlijkte Christus, Die Hij als Hogepriester ingezet heeft; daarvan is Aäron met zijn bloeiende staf een voorafschaduw. De Heere Jezus is nu bezig om ons veilig bij het hemelse doel te brengen. Zijn barmhartigheid en genade, die wij nodig hebben, staan ons altijd ter beschikking (zie Hebr. 4:14-16). Daarvan spreekt de staf van Aäron. God handelt met ons in genade: 'Het is de goedertierenheid van de HEERE dat wij niet omgekomen zijn' (Klaagl. 3:22). De 'staf van Mozes' daarentegen, die een beeld van de machtsuitoefening van onze Heere is, zou ons allang met een rechtvaardige straf gestraft hebben. Laten we dankbaar zijn dat wij een Hogepriester hebben die medelijden met onze zwakheden heeft en Die in alles, net als wij, verzocht is geweest, maar zonder te zondigen (Hebr. 4:15): Het is de moeite waard om op Hem te vertrouwen!

Rainer Möckel

X-rays

“Ik geloof alleen maar wat ik zie!” Dit zinnetje hoor je vaak wanneer er over God en de hemel wordt gesproken. Maar het is maar een oppervlakkige uitspraak, want alle mensen geloven veel wat ze toch niet zien.

Wij geloven dat er röntgenstralen zijn, x-rays in het Engels, ook al hebben we die nog nooit gezien. Röntgenstralen zijn elektromagnetische golven. Ze zijn door Wilhelm Conrad Röntgen (1845-1923) ontdekt en worden vaak naar hem genoemd.

Wij vertrouwen op de diagnose van de arts, ook al zien we niets bijzonders op de röntgenfoto. Wij vertrouwen erop dat het medicijn helpt, ook al kunnen wij niet zien hoe het in het lichaam zijn werk doet. Elke dag bewegen wij ons in een reusachtig net van vertrouwen.

Waarom geloven wij iets wat wij niet zien of zelfs helemaal niet kunnen zien? Omdat wij hen vertrouwen die ons helpen en ons voorlichten.

God kan niet liegen. En Hij spreekt tot ons door de Bijbel. Wij krijgen goed advies wanneer we in blind vertrouwen Zijn woord geloven!

Wij moeten niet geloven wat anderen over God zeggen, maar alleen wat Hij Zelf zegt.

HET GELOOF NU IS EEN VASTE GROND
VAN DE DINGEN DIE MEN HOOPT,
EN EEN BEWIJS VAN DE ZAKEN
DIE MEN NIET ZIET.

Hebreeën 11:1

Een gesprek tussen Arie en Peter

‘Wie tot Mij komt, zal Ik beslist niet uitwerpen’

A: ‘Geloof je de Bijbel?’

P: ‘Ja, ik geloof alles wat er in de Bijbel staat.’

A: ‘Geloof je Johannes 6 vers 37?’

P: ‘Ja, ik geloof alles wat er in de Bijbel staat.’

A: ‘Geloof je dat de Heere Jezus de waarheid vertelde toen Hij zei: ‘Wie tot Mij komt, zal Ik beslist niet uitwerpen.’

P: ‘Ja, ik geloof alles wat er in de Bijbel staat.’

A: ‘Welnu, wil je tot de Heere komen?’

P: ‘Ik ben bang dat ik mezelf bedrieg.’

A: ‘De Heere Jezus zegt niet: ‘Wie niet bang is dat hij zichzelf bedriegt en tot Mij komt, zal Ik beslist niet uitwerpen’. Nee, Hij zegt: ‘Wie tot Mij komt, zal Ik beslist niet uitwerpen.’

P: ‘Ik twijfel of ik wel uitverkoren ben.’

A: ‘De Heere Jezus zegt niet: ‘Wie niet twijfelt of hij uitverkoren is en tot Mij komt, zal Ik beslist niet uitwerpen’. Nee, Hij zegt: ‘Wie tot Mij komt zal Ik beslist niet uitwerpen.’

P: ‘Misschien zeg ik het alleen maar met mijn verstand.’

A: ‘De Heere Jezus zegt niet: ‘Wie het niet alleen met zijn verstand zegt, zal Ik beslist niet uitwerpen’. Nee, Hij zegt: ‘Wie tot Mij komt, zal Ik beslist niet uitwerpen.’

P: ‘Ik heb misschien het goede geloof niet.’

A: ‘De Heere Jezus zegt niet: ‘Wie het goede geloof heeft en tot Mij komt, zal Ik beslist niet uitwerpen’. Nee, Hij zegt: ‘Wie tot Mij komt, zal Ik beslist niet uitwerpen.’

P: ‘Ik denk niet dat het zo gemakkelijk gaat.’

A: ‘De Heere Jezus zegt niet: ‘Wie niet denkt dat het zo gemakkelijk gaat en tot Mij

komt, zal Ik beslist niet uitwerpen'. Nee, Hij zegt: 'Wie tot Mij komt, zal Ik beslist niet uitwerpen'.

P: 'Ik weet niet of ik wel oprecht ben'.

A: 'De Heere Jezus zegt niet: 'Wie denkt dat hij niet oprecht is en tot Mij komt, zal Ik beslist niet uitwerpen'. Nee, Hij zegt: 'Wie tot Mij komt, zal Ik beslist niet uitwerpen'.

P: 'Ik weet niet of God mij wel kan verdragen'.

A: 'De Heere Jezus zegt niet: 'Wie weet dat God hem wel kan verdragen en tot Mij komt, zal Ik beslist niet uitwerpen'. Nee, Hij zegt: 'Wie tot Mij komt, zal Ik beslist niet uitwerpen'.

P: 'Ik heb vaak geen verlangen om te komen'.

A: 'De Heere Jezus zegt niet: 'Wie verlangen heeft om te komen en tot Mij komt, zal Ik beslist niet uitwerpen'. Nee, Hij zegt: 'Wie tot Mij komt, zal Ik beslist niet uitwerpen'.

P: 'Ik voel niets'.

A: 'De Heere Jezus zegt niet: 'Wie iets voelt en tot Mij komt, zal Ik beslist niet uitwerpen'. Nee, Hij zegt: 'Wie tot Mij komt, zal Ik beslist niet uitwerpen'.

Als onze vrouw of onze man ons roept en zegt: 'Kom je, de koffie is klaar', zeggen we dan:

'Ik ben bang dat ik mezelf bedrieg'.

'Ik heb misschien het goede geloof niet'.

'Ik denk niet dat het zo gemakkelijk gaat'.

'Ik weet niet of ik wel oprecht ben'.

'Ik heb vaak geen verlangen om te komen'.

'Ik voel niets'.

Als we voor een kopje koffie worden geroepen, komen we meteen. Maar als de Heere Jezus ons uitnodigt, dan hebben we vaak van die twijfels! Hoe dŭrven we eigenlijk?!

Wat we in de hemel niet meer kunnen doen

Er staat ons een fascinerende toekomst in de hemel te wachten, waarop wij ons als Christenen mogen verheugen. Op een unieke manier zullen we daar onze Verlosser prijzen en aanbidden en zo eeuwig 'actief' blijven. Maar er zijn ook dingen die we in de hemel niet meer kunnen doen, maar die voor onze Redder veel betekenen ...

W Saulus van Tarsus had een radicale bekering tot Jezus Christus meegemaakt en was daarbij zelfs blind geworden. Slechts drie dagen (!) na zijn bekering kwam de discipel Ananias bij hem, legde hem de handen op zodat hij genezen werd. Hij sprak hem meteen aan als 'broeder' Saulus – en riep hem op zich te laten dopen.

Het is voor de Heere Jezus iets bijzonders als wij aan Zijn kant gaan staan. Zeker in deze tijd waarin Hij verworpen is door de wereld. Hij zal je er zeker met blijdschap voor belonen!

DOp de beroemde pinksterdag aan het begin van het Christendom kwamen ongeveer 3000 mensen tot geloof. Dat kunnen we in Handelingen 2:41 lezen. En al in het volgende vers wordt over het breken van het brood door deze gelovigen verteld (Hand. 2:42)!

Tijdschrift voor geloofsofbouw

Maar het verkondigen van de dood van de Heere is alleen maar door eigen deelname mogelijk. Dat je zelf ook deelneemt is het waar jouw Heere op wacht. En je zult ervaren: dit handelen zal ook het gedenken van de Heere verdiepen – tot vreugde van de Heere en tot blijdschap voor jou!

Word je gehinderd door gedachten over je eigen onwaardigheid, over je op-en-neergaan in het geloof? Waar-door werden dan de andere perso-nen waardig bevonden? Alléén door de verzoeningsdood van de Verlosser (Openb. 1:5-6), door niets anders! Ben je met het oog op de vele scheuringen onder Christenen onzeker over de vraag naar de 'juiste' gemeente of ver-gadering? Vertrouw op evenwichtige, geestelijke vrienden en gelovigen en bespreek je vragen met hen (of schrijf een mail aan de VM-redactie). Ben je bezorgd dat er door de deelname aan het Avondmaal meer op je wordt gelet met betrekking tot je levensstijl? Alle Christenen zijn geroepen tot een heilige wandel, niet alleen degenen die aan het Avondmaal van de Heere

Last but not least
Doop en avondmaal zijn belangrijke
mijlpalen voor iedere Christen.

Ze bevruchten tegelijkertijd het hele geloofsleven. Zonder deze 'activiteiten' ontbreekt het meest beslissende. Maar hiermee zijn de bezigheden voor de Heere op aarde natuurlijk niet uitgeput: evangeliseren, goeddoen, volharden, enz. horen er ook bij. En deze belangrijke handelingen zijn beslist niet louter verplichte punten voor iedere 'goede Christen', zodat hij dan voor anderen als zodanig herkenbaar is. De Heere wil dat wij allemaal liefde 'met de daad en in waarheid' tonen (1 Joh. 3:18)!

Martin Schäfer

Voor een verdere verdieping van de onderwerpen genoemd in dit artikel bevelen wij de volgende boeken aan. Deze zijn verkrijgbaar bij de uitgever van Volg Mij via www.uhwdw.nl

'Laat u dopen!'
Aantal pagina's: 48
Prijs: €3,25

De gemeente: Bij welke kerk
of gemeente moet ik zijn?
Aantal pagina's: 52
Prijs: €2,50

De Christelijke kerk -
de Gemeente van de levende God
Aantal pagina's: 72
Prijs: €3,95

Eindelijk vrij

De Heere heeft mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van hart, om voor de gevangenen vrijlating uit te roepen.

Jesaja 61

Opgesloten en vernederd te zijn – dit gevoel kent Kevin al vanaf zijn jeugd. De kleine woning in het onpersoonlijke huizenblok is steeds weer een toneel van ruzie en twist in het gezin. Op school heeft hij geen vrienden, wordt hij door iedereen buitengesloten. Vervolgens vindt hij geen baan en is hij alleen!

Later belandt hij in de gebondenheid van de drugswereld. Of hij ooit nog uit deze neerwaartse spiraal komt? Kevin wordt gearresteerd en komt in een jeugd-detentiecentrum terecht. Daar wordt hij door de anderen beledigd en vernederd ... Het is om wanhopig van te worden!

Eredienst in de gevangenis: de zaal is hoog en ruim. Hier kan Kevin op adem komen. Maar of de gevangenisdominee hem helpen kan? De predikant spreekt over Jezus, Die voor hen gekomen is die onder hun verleden gebukt gaan, die door hun misstappen gekweld worden, die zonder hoop in het leven staan. 'Het maakt niet uit of de mensen je voor een winnaar of verliezer houden, Jezus houdt van je! Hij neemt de last van je zonden van je af en maakt je vrij. De Bijbel zegt dat Hij naar je luistert, als je tot Hem bidt. Vertel Hem je wanhoop. Belijd Hem al je zonden. Aan het kruis heeft Hij de straf voor de zonden op Zich genomen. Ge-loof dat de Heere Jezus jou vergeeft en je tot een kind van God maakt'.

Kevin heeft een lang gesprek met de predikant. Het wordt hem duidelijk dat het Jezus is naar Wie hij al zo lang onbewust uitgekeken heeft. Hij heeft de indruk dat de beperkende muren, die hem sinds zijn kindertijd omgeven, plotseling instorten en dat er een stuk blauwe hemel voor hem zichtbaar wordt. Ja, Jezus houdt van hem!